

L'ENFORCALL

BUTLLETÍ INFORMATIU DE LA CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR DE BORDILS · NÚMERO 5 · MAIG 2013

EDITORIAL

Gairebé dos anys després de les eleccions municipals, el passat 15 de març, la CUP de Bordils vam tornar a celebrar una assemblea oberta als veïns i veïnes de Bordils per fer balanç d'aquests dos anys.

Per nosaltres, la participació ciutadana és essencial en la nostra manera d'entendre la democràcia. Contra la democràcia representativa de limitar-se a votar cada quatre anys, nosaltres proposem una democràcia popular i participativa que vagi de baix a dalt. D'aquí rau que donem tanta importància a la veu del poble, i en aquest context s'expliquen les enquestes i assemblees obertes que periòdicament anem duent a terme. Per nosaltres les assemblees obertes no són actes propagandístics, sinó que són una oportunitat per informar, debatre i perquè el conjunt de bordilencs i bordilencques pugui fiscalit-

zar la nostra tasca.

En l'assemblea oberta vam fer un repàs del treball realitzat per totes les comissions que es van aprovar en l'anterior assemblea oberta: Memòria Històrica, Mobilitat i Medi ambient, Participació ciutadana i Escola bressol. També es van exposar els comptes de la CUP de Bordils. Posteriorment, es va valorar l'activitat institucional duta a terme fins ara. I finalment, hi va haver un torn obert de paraules. En les properes dates, des de l'assemblea de la CUP valorarem quines línies de treball prioritzarem d'ara en endavant.

Sabem que anem a contracorrent. Hi ha una inèrcia de trenta anys ençà que fa la gent hagi interioritzat que la democràcia és poder votar cada quatre anys. Però a ningú se li escapa que aquesta

manera d'entendre la democràcia està fent fallida: descrèdit de la classe política, increment de l'abstenció, auge de les corrupteles, constatació que massa sovint els representants polítics no anteposen l'interès general del 99% davant els interessos econòmics i financers d'un 1% ... No tenim alternativa: hem de retornar l'àmbit de decisió al carrer. Però perquè això sigui factible (hi ha molts casos que demostren que ho és) cal que ens impliquem des del nostre entorn més immediat, en el nostre cas Bordils.

Com deia aquell, nosaltres persistim en aquest manera d'entendre la democràcia. I és que l'alternativa l'estem patint dia a dia. I no ens agrada.

LA CUP I LA DECLARACIÓ DE SOBIRANIA

El 23 de gener es va aprovar la ja famosa Declaració de Sobirania del Parlament de Catalunya amb els vots a favor de CiU, Esquerra i ICV-EUiA. Des de la CUP vam optar per un també ja famós “sí crític” a la Declaració oficialista, que es va materialitzar en un vot a favor i dues abstencions. Tanmateix, la CUP va proposar una Declaració de Sobirania alternativa que recollís aquells punts al nostre entendre irrenunciables en un procés d'alliberament nacional: la mobilització popular, la desobediència civil i la no imposició de renúncies de bon principi.

Malauradament, molta gent no ha entès el nostre posicionament. “Com pot ser que la CUP, que s'autodefineix com a independentista, adoptés aquest postura crítica davant una Declaració que definia Catalunya com a subjecte sobirà?” Aquesta pregunta se l'ha feta molta gent. Per això, considerem que cal explicar-ne els perquè i aclarir que si algú (tant com qui més) vol la independència, aquesta és la CUP i l'esquerra independentista en el seu conjunt.

LES NEGOCIACIONS: UN MAL INICI

Les negociacions per consensuar una Declaració de Sobirania entre la major part de partits representats al Parlament del Principat, va començar amb mal peu. Així, CiU i Esquerra van cometre l'error (al nostre entendre) de portar a negociació un text bo i fet, en lloc de treballar conjuntament des del principi un text ambiciós per part de tots els agents polítics i socials (no només els partits) partida-

ris del dret a l'autodeterminació. És tan gran allò que tenim entre mans, que no podem recórrer a la politiqueta de passadissos practicaada en els darrers trenta anys en aquest trosset de país: cal alçada política, generositat i arriscar-se (sí, sí, prendre riscos).

Malgrat aquest error de procediment, des de la CUP es va anar a les negociacions amb tota la trempera, ambició nacional i voluntat d'entesa que calia per als moments (possiblement) històrics que estem vivint. Ara no toquen les rebequeries partidistes, ara toca el Poble en majúscules (segur que tothom ho té clar, això?).

Però la responsabilitat i la maduresa política que requereix el moment, no poden ser sinònims que tot s'hi val en la recerca del consens. Per això, en les negociacions, des de la CUP ens vam marcar quatre aspectes fonamentals perquè aquest procés cristal·litzi en la independència (i no en joc de mans on sembli que tot canvia perquè res canviï):

1) No fer referència a la UE ni a l'OTAN

No es pot condicionar la independència a la incorporació a una superestructura com la UE que, de fet, ens condicionarà molt el dret a decidir de la futura nació catalana.

Sovint s'acusa a l'esquerra independentista de posar per davant la qüestió social a la nacional (fals, d'altra banda), però en aquest cas veiem com el binomi CIU-ERC posen per davant la qüestió social (de dretes en aquest cas) a la nacional: la independència dins la UE de les retallades, sinó no hi ha independència.

Vincular el nou estat amb la Unió Europea és un frau i un risc innecessari. No és amb xantatge que guanyarem la independència. El nou estat ha de ser neutre i permetre el desenvolupament de qualsevol opció política i model social, no només un, aquell que implica la UE. Aquesta és una altra decisió i requerirà un altre referèndum. El debat és prou complex i important, no es pot fer deixar anar així com qui no vol la cosa, a risc de perdre suports per la independència. S'ha de tenir en compte que en els moments tan complicats que estem patint fruit de la més que discutible política econòmica de la UE, lligar el nostre projecte emancipador a la UE, pot comportar que una part de la població baixi d'aquest vaixell que ens ha de dur a Ítaca, perquè precisament no creu en la UE (almenys de la manera que està articulada actualment). I si volem guanyar, això no ens podem permetre. Perquè es tracta de guanyar, oi?

2) Fer alguna referència, encara que sigui al Preàmbul, als Països Catalans

No demanàvem, com alguns han volgut manipular, que s'aturi el procés d'independència fins que els Països Catalans estiguin tots a favor de la independència. Només proposàvem deixar oberta la porta per si, en algun moment, s'hi volen afegir. Fins i tot haguéssim acceptat que aparegués aquesta referència als Països Catalans fora del cos del redactat, en el preàmbul.

No és una qüestió menor: un dels punts febles per al desplegament polític del projecte de Països Catalans és la seva inexistència en els textos legals autonomistes. I és que no haver optat jurídicament per reconèixer-nos com a nació

pot tenir implicacions en el futur a l'hora de desplegar el procés independentista a la resta de territoris dels Països Catalans?

L'aparició de conceptes formals en alguns dels textos legals més importants de la història dels Països Catalans, a vegades fins i tot als preàmbuls, en remarca la importància. Precisament, el fet que al preàmbul de l'Estatut d'Autonomia valencià aparegui recollida sense valor legal la denominació País Valencià, ha estat l'escut usat per a moltes institucions per a evitar la prohibició d'aquest concepte en elements com el nomenclàtor. O, com recorda el mallorquí Biel Mayoral, en el redactat de l'Estatut balear de 1983, ell va forçar a posar una coma entre "La llengua catalana, pròpia de les Illes Balears...", fet que legalment ha servit de base per evitar derives dialectalistes en la política lingüística, com sí ha passat en el cas valencià.

Així doncs, els conceptes, per més que siguin retòrics o purament declaratius, estableixen precedents que obren camí en els moviments polítics d'un país. Per això era fonamental per la CUP aquest esment des del minut zero als Països Catalans, entès com a projecte de futur.

3) Exercir la desobediència institucional per fer respectar el dret a decidir dels catalans

Som les catalanes i catalans qui hem de decidir, i l'Estat espanyol respectar la nostra decisió. Mai en l'ordre invers.

4) Reconèixer la mobilització popular com a garant del procés

Per desgràcia, el temps ens està donant la raó. No és casual que el projecte i la idea d'assolir la lliber-

tat nacional catalana hagi animat més la ciutadania quan més obert i més conduït per la societat civil ha estat. Mentre les múltiples accions que entitats i col·lectius han desenvolupat en els darrers anys, posem per exemple la manifestació de l'11 de setembre, són cúmuls de somriures, de força i acció, la política de despatx i de transaccions d'esmenes continua produint desafecció.

Aquest és un projecte que ha d'engrescar. I ho ha de fer per tenir el ple sentit que tants esforços ha generat. No pot ser un projecte cenyit a la burocràcia i als despatxos centenaris del Parc de la Ciutadella. Ni tampoc un procés tancat com si es tractés d'una vida monàstica. Parlem. Fem-lo obert i discutim-lo. A vegades, hom té la sensació que Hollywood i la seva filmografia ens ha fet creure que la independència o qualsevol canvi polític s'aconseguirà a les fosques en una sala secreta d'un Palau de Pedrables en una reunió entre el senyor Mas i la senyora Merkel. I d'aquests pactes, es diguin de Toledo o del Majestic, ja sabem que fa anys que no ens els creiem.

Cal recordar que només l'esquerra independentista reclamava la independència ara fa trenta anys? Cal recordar qui ha patit la repressió, la presó, les tortures i els cops de porra durant anys mentre molts dels qui ara ens allionen ens donaven l'esquena?

Prenem allò positiu d'allò que s'ha viscut en els darrers anys en les places i els carrers del nostre país. Fem activa a la societat civil per-

què lideri aquest procés. Si activem la base, el carrer, els catalans i les catalanes que desitgen tenir aquella espurna que els faci ser rebels contra un Estat injust, de ben segur que la independència la tindrem a tocar. Molt més que si fem política de saló. I no patiu, que ja hi haurà temps per les estàtues, els noms de carrers i els memorials. Ara, si volem assolir la plena llibertat, els protagonistes han de ser uns altres.

ELS DOLENTS DE LA PELLÍCULA

Som conscients que a ulls d'una part de l'independentisme sociològic, la CUP (l'Esquerra Independentista en el seu conjunt) hem estat els dolents de la pel·lícula. Si féssim càlculs electoralistes, mai hauríem pres la postura que vam prendre el 23 de gener.

Però la CUP no es va presentar a les eleccions per fer seguidisme de la manera de fer dels partits professionals acomodats en el sistema parlamentari. El nostre projecte polític representa un moviment polític ampli i desacomplexat. La CUP qüestiona molts esquemes prefixats i planteja molts punts de vista que des de ja fa molts anys han estat oblidats i sistemàticament obviats per les grans maquineries professionals dels partits catalanistes, independentistes i de l'esquerra tradicional. En aquest sentit començar un procés, que alguns ja cataloguen d'històric, cap a la independència amb renúncies tan importants com les que hem comentat és, com a mínim, qüestionable.

Per això la CUP ha d'aportar una sèrie de matisos que van molt més enllà de declaracions més o menys simbòliques pel dret a decidir. L'objectiu polític de la CUP ha

de ser, entre d'altres, el de garantir que aquesta proposta no es quedi precisament en això, una simple declaració d'intencions, i que s'executi definitivament l'exercici del dret a l'autodeterminació: amb un referèndum amb data, d'una sola pregunta (independència sí o independència no) i de caràcter vinculant, on el Parlament acati i posi en marxa (en cas que el poble així ho decideixi) el procés cap a l'estat propi.

L'ESQUERRA INDEPENDENTISTA NO ÉS INDEPENDENTISTA?

Injustament se'ns ha dit de tot. Cal recordar que només l'esquerra independentista reclamava la independència ara fa trenta anys? Cal recordar qui ha patit la repressió, la presó, les tortures i els cops de porra durant anys mentre molts dels qui ara ens alligonen ens donaven l'esquena? Per tant, ens sembla que

si algú mereix confiança en aquest sentit és l'esquerra independentista. Perquè si algú vol que això arribi a bon port, aquests som nosaltres. Per això, ens hem entossudit en aconseguir que aquest procés sigui irreversible. Tenim molt presents les renúncies de fa trenta anys. I no volem que ens tornin a vendre la moto (algú ha dit pacte fiscal?). La història potser no ens donarà una altra oportunitat.

FEINA INSTITUCIONAL

LA CUP BORDILS S'ABSTÉ EN L'APROVACIÓ DELS PRESSUPOSTOS

Els pressupostos proposats enguany per l'equip de govern ens van deixar una sensació de "déjà vu". I és que, al nostre entendre, l'escenari venia marcat pels tres mateixos factors que ja ens vam trobar en la votació dels pressupostos del 2012: dura realitat, posicionament ideològic i responsabilitat. Concretem:

- **Dura realitat:** És un fet que en un poble com Bordils, amb el nivell d'ingressos que té, no es poden fer gaires peripècies a l'hora d'elaborar els pressupostos. Aquest fet s'agreuja per les traves a l'hora d'endeutar-se derivades de la infame Llei d'Estabilitat Pressupostària pactada entre el PP i el PSOE amb el suport de CiU. A tot plegat cal afegir que, durant anys, la manca de finançament del món local ha abocat els ajuntaments a recórrer i dependre en excés de la cultura de la subvenció d'administracions superiors. I avui, com tothom sap, aquesta aixeta s'ha tancat. De tot aquest còctel de despropòsits en resulta que els ajuntaments, les institucions més properes a la gent, estan lligats de peus i mans.

- **Posicionament ideològic:** Tot i la

dura realitat esmentada, si és cert que hi ha aspectes que es podrien enfocar diferent al nostre parer. Hi ha partides que o no són prioritàries o no són necessàries per a la CUP i sí per a l'equip de govern. I viceversa. Algunes ens ennueguen, perquè van en sentit contrari al model de poble que nosaltres defensem.

- **Responsabilitat:** Deixant clar que no compartim la totalitat dels pressupostos, en la seva major part sí, per tot el que hem esmentat de la manca de marge de maniobra. Per tant, tot i que alguna partida era inassumible ideològicament per nosaltres, l'assemblea de la CUP de Bordils va decidir que no era motiu suficient per tombar uns pressupostos: "No posarem pals a les rodes perquè sí" ja ho vam dir des de bon principi.

PRESENTACIÓ D'UNA MOCIÓ CONTRA LA LLEI WERT

En el ple de desembre vam presentar d'urgència una moció contra la Llei Wert. Finalment, aquesta moció no es va sotmetre a votació perquè prèviament es va aprovar d'assumir unànimement el manifest de SomEscola.cat.

LA CUP BORDILS DIU NO AL CONVENI AMB EL CONSELL CO-

MARCAL PEL SERVEI DE RECOLLIDA SELECTIVA I VALORACIÓ DEL PAPER I CARTRÓ, VIDRE I ENVA-SOS

En el ple celebrat el 7 de març, des de la CUP ens vam oposar que s'aprovés aquest conveni amb el Consell Comarcal (d'una durada d'un mínim de sis anys). Al nostre entendre, s'està hipotecant que en els propers anys es puguin adoptar models alternatius en la gestió de residus diferents a l'actual, que no només s'està demostrant car i insostenible, sinó que tampoc estimula el reciclatge i ens aboca a un sistema basat en abocadors i incineradores. I això té un cost ambiental, econòmic i de salut pública que difícilment es pot allargar en el temps.

Per això no ens vam limitar a mostrar la nostra oposició, sinó que la nostra intenció era convèncer als altres dos grups municipals per treballar novament la temàtica de la gestió de residus al nostre poble, i ajornar la decisió per a un proper ple. D'aquesta manera preteníem aconseguir una posició consensuada que no hipotequés el nostre poble durant tants anys en una qüestió tan sensible. Malauradament, ens vam quedar sols. Ni ho compartim ni ens resignem. Som conscients que cal molta pedago-

gia, i des d'aquest mateix número de l'Enforcall posem fil a l'agulla.

TORN DE PARAULES

- Pregunta sobre els comptes del Casal d'Estiu.

- Pregunta sobre la contractació de grups per la propera Festa Major.

- Proposta als dos grups de l'Ajuntament perquè s'adherissin a la protesta de SomEscola contra la Llei Wert.

- Pregunta sobre la informació donada arran dels casos de legionel·losi.

- Es torna a requerir que es publiquin els comptes de la Festa Major.

- Proposta que Bordils tingui Güifi.net, de manera que els veïns i veïnes tinguin accés gratuït a la xarxa. Ens oferim voluntaris per treballar-ho.

- Pregunta sobre si els Mossos passen pel poble advertint i si multen.

-Pregunta sobre si hi ha coneixement des de l'Ajuntament d'algun cas de desnonament.

- Petició que l'alcalde assisteixi en l'acte de Celrà en el qual es mostra la solidaritat amb tots els ajuntaments deunits per la Delegación del Gobierno.

- Pregunta sobre el tancament provisional del Local Jove.

BIBLIOTECA IMPRESCINDIBLE PER NO PERDRE LA MEMÒRIA

DARRERE LES BARRICADES (Behind the Spanish Barricades) - Editorial Angle

La narració més convincent que s'ha escrit mai sobre la Guerra Civil

El periodista anglès John Langdon-Davies va escriure Darrere les barricades l'any 1936, un relat directe, periodístic i vivencial d'un país trencat en dos bàndols i que, més setanta anys després, apareix per primera vegada traduït al català. Darrere les barricades és una visió de la guerra que, en molts aspectes, aporta molta més informació que la majoria dels estudis històrics sobre el conflicte. Les pàgines del llibre denoten el coneixement de l'autor de la realitat política, social i cultural catalana, fet que excel·leix en la memorable entrevista al president Lluís Companys que apareix en el llibre.

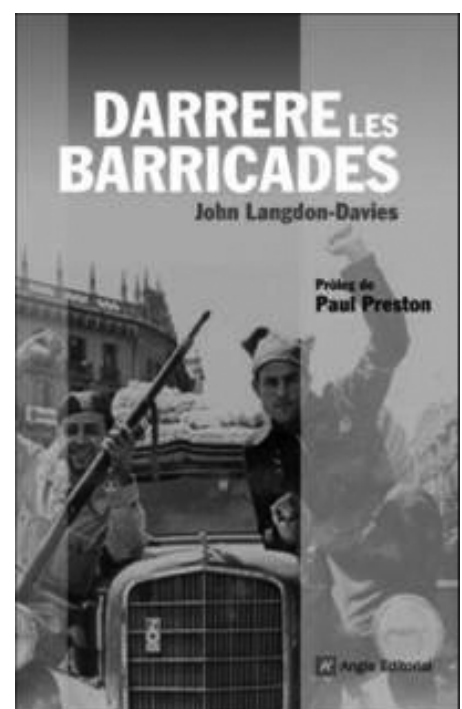
Tot i que és a Barcelona on desplega la seva enèrgica activitat literària també viatja a d'altres zones de la península per conèixer els personatges i els fets que protagonitzen els primers mesos de guerra. Com apunta el prestigiós historiador, especialista en la Guerra Civil, Paul Preston al pròleg del

llibre, Darrere les barricades «segueix sent un treball molt valuós setanta anys després de la seva primera edició».

L'AUTOR: John Langdon-Davies

Periodista i escriptor, John Langdon-Davies (Eshowe, Sud-Àfrica 1897 / Shoreham, Anglaterra 1971) fou un dels millors corresponents estrangers en reflectir la Guerra Civil espanyola. El 1921 va fer el primer viatge a Catalunya, que sempre considerà la seva segona terra i on s'establiria després de la Guerra Civil, concretament a Sant Feliu de Guíxols. El 1953 és on va obrir una fonda-hotel "Casa Rovira". Un dels objectius de l'establiment era el d'iniciar als clients (essencialment anglesos) en la realitat de la cultura catalana... A Catalunya va fer amistat amb intel·lectuals com Marià Manent, Tomàs Garcés o Josep Pla. Fou corresponent per al News Chronicle per informar del conflicte bèl·lic espanyol i també per engegar campanyes internacionals a favor de la República i de la democràcia. Considerat un dels millors periodistes anglesos del segle XX, va escriure més de quaranta llibres,

alguns de temàtica catalana com Dancing Catalans (1929), segons Josep Pla el millor llibre que s'ha escrit sobre la sardana.

TAMBÉ HI ÉREM...

CONCENTRACIÓ PER LA DECLARACIÓ DE SOBIRANIA

Una trentena de persones ens vàrem concentrar el dia 23 de gener davant l'Ajuntament de Bordils, responant a la crida feta per l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) i l'Assemblea de Municipis per la Independència (AMI), per donar suport a l'aprovada declaració

de sobirania al Parlament de Catalunya, que reconeix Catalunya com un subjecte polític i sobirà i que reivindica el dret dels seus ciutadans i ciutadanes a decidir el futur.

Durant la concentració, una membre de l'ANC Bordils i un regidor del consistori, com a membre adherit

a l'AMI, varen llegir un manifest fent una crida a participar activament en la campanya per ampliar i consolidar la majoria social favorable a l'estat propi. Es va finalitzar amb el cant dels Segadors.

UNES 150 PERSONES ES CONCENTREN A BORDILS EN DEFENSA DE L'ESCOLA EN CATALÀ

L'acte que va tenir lloc el passat 14 de desembre, davant l'escola de Bordils, va ser una resposta en contra de l'avantprojecte de llei de la reforma educativa (LOMCE) i en defensa de l'escola en català

Convocat per la iniciativa d'alguns veïns i veïnes del municipi va tenir

el suport de totes les entitats de Bordils, l'escola i l'ajuntament.

Carme Vila, que va ser mestra de la nostra escola durant molts anys, va llegir el manifest unitari elaborat per la plataforma d'entitats en defensa del català a l'escola, Somescola.cat.

A més en el ple ordinari que va tenir lloc aquell mateix mes, l'ajuntament va donar suport per unanimitat a la convocatòria i es va posicionar per la defensa de la immersió lingüística i d'una escola en català.

TERCERA CALÇOTADA POPULAR DE L'ATENEU POPULAR LA PIOIXA

Un any més, i ja en són tres, amb l'arribada de la temporada dels calçots, el 16 de febrer es va celebrar la calçotada popular de l'Ateneu Popular La Pioixa, amb el lema "Denunciem el Terrorisme Empresarial". Nosaltres també hi vàrem ser.

Després de dinar hi va haver parlaments de dos treballadors d'autobusos de Transports Metropolitans de Barcelona (TMB) i treballadors membres de la Coordinadora Obrera Sindical (COS) i la Confederació General del Treball (CGT), on explicaren que la direcció de TMB en el marc del conflicte obert amb els treballa-

dors, intenta criminalitzar els sindicats combatius (COS i CGT) que denuncien els casos de corrupció (compres personals amb diners públics) i d'assetjament laboral. Fruit d'aquestes pràctiques de l'empresa, a dia d'avui hi ha casos de persones treballadores suspeses de sou i feina a expenses de ser jutjades per haver defensat un lloc de treball digne.

Enguany, l'Ateneu Popular La Pioixa, ha decidit denunciar aquestes pràctiques i destinar els guanys de la calçotada als sindicats que defensen els i les treballadores. Un exemple més de lluita d'Unitat Popular.

Uns dies després de la calçotada, TMB perd el judici; l'acomiadament ha resultat nul, el que implica la readmissió immediata i l'abonament dels aproximadament 8 mesos que el treballador Andreu Cabo ha estat al carrer. La lliçó és molt senzilla: "Si lluites pots guanyar o pots perdre, però si no lluites segur que ja has perdut". I això serveix per les retallades salarials o laborals i serveix pels acomiadaments. Des de la CUP Bordils felicitem a l'Andreu i a tots els companys i companyes que han lluitat per la seva readmissió.

EL DIT A LA LLAGA

ENVÀS ON VAS?

L'envàs que no hi va, però que hi hauria d'anar demana redreçar la gestió.

Gràcies a la campanya de la Generalitat, pagada per les empreses productores organitzades en els Sistemes Integrals de Gestió (SIG), Ecovidrio i Ecoembes, s'ha posat de manifest una necessitat urgent per redreçar el model de la gestió de residus. El sistema de funcionament dels SIG (privats) consisteix que els productes que utilitzen envàs paguen per la gestió d'aquest residu, al qual s'anomena punt verd, i fa que duguin el característic emblema amb dues fletxes en cercle.

Però aquests envasadors només paguen pels envasos punt verd recollits en els contenidors groc i verd. Qui s'encarrega de recollir els envasos i transportar-los és l'administració: ajuntaments, consells comarcals o mancomunitats, finançats pels SIG, en funció de les tones d'envasos punt verd que entreguen.

Si en els contenidors hi dipositem, a més dels envasos punt verd, altres objectes (raspalls de dents, gots, joguines...), aquests s'han de separar a les plantes de triatge. Una joguina, un got i un raspall de dents són reciclables, però els SIG no se'n fan càrrec i acaben en una incineradora, un abocador o un ecoparc. Això ens perjudica a tots, pel cost econòmic i ambiental, i només beneficia les empreses envasadores. Un benefici públic sotmès per un de privat sembla motiu suficient per revisar les polítiques de gestió de residus! El pitjor és que la campanya és impactant, i això és el que hauria fet falta per convèncer tots aquells que encara abandonen, o llencen fora de lloc, les llaunes de begudes. Els costos de l'abocament o de la incineració no els paguen els envasadors, els paguem entre tots.

Hi ha altres models de gestió d'envasos i, des de fa un temps, diferents plataformes, fundacions i associacions intenten, amb treball constant, mostrar quines són

aquestes fórmules alternatives, com el sistema de dipòsit, recuperació i retorn d'envasos (SDDR), que assoleix en altres països, com Alemanya o Dinamarca, uns nivells de recuperació d'envasos del 95%; amb el nostre sistema aconseguim recuperar només un 30% dels envasos en circulació.

Tot i així, només amb la nostra corresponsabilitat es poden implantar nous models, com el Porta a Porta, que aconseguix una recollida selectiva d'un 85% dels residus municipals, cosa que significa:

- Molts menys ecoparcs, incineradores i abocadors en el nostre territori
- i un estalvi important en el cost que paguem de taxa per la recollida, perquè:
- rebem més diners dels SIG pels envasos recollits
- i paguem menys diners a les incineradores o abocadors ja que hi portem molts menys residus

Quan acaba de sortir un estudi on

es demostra que dipòsits i incineradores a casa nostra són la causa de una major incidència de malalties com el càncer, (<http://www.naciodigital.cat/ecodiari/noticia/8555/>

risc/patir/càncer/si/es/viu/prop/incineradores), ha arribat el moment de canviar cap a polítiques que obren les portes cap a un futur amb menys residus, treballant per assolir

l'objectiu final del residu zero.

I A BORDILS...

LA GESTIÓ DELS RESIDUS A BORDILS: TENIM UN DEBAT PENDENT

En l'actual moment de crisi sistèmica en què ens trobem, un dels reptes que se'ns plantegen com a societat és què fer amb l'enorme quantitat de residus que genera aquest sistema basat en un consumisme depredador i voraç.

El problema dels residus, la seva gestió i el seu tractament, i els elevats costos ambientals, socials i econòmics que suposen, ens obliguen a pensar que possiblement cal fer un pas endavant i replantejar-nos l'actual model imperant, que ens porta a llençar els residus en una bossa, dipositar-la dins la gran boca d'un contenidor que tot s'ho empassa i oblidar-nos completament de les nostres deixalles, que per art de màgia han desaparegut del nostre davant, sense importar-nos on i com acabaran.

LA GESTIÓ DELS RESIDUS, UN REPTA COMÚ

En la bossa tipus d'una llar catalana veurem que el 70% dels residus que generem es poden reutilitzar, reci-

clar o compostar sense problemes, i que per tant mai haurien d'arribar a un abocador o incineradora. No obstant això, la mitjana catalana de recollida selectiva se situa al voltant del 40% (en el cas de Bordils 30,83%) una xifra molt pobra que ens porta a reflexionar sobre què està fallant en la nostra societat, amb un sistema de gestió de residus on s'aboquen milions i milions de diners públics (es calcula que prop d'1 de cada 5€ que gestionen els ajuntaments es destina als residus municipals) en campanyes publicitàries i de comunicació, però que amb dades a la mà es demostra com un fracàs absolut.

En termes de generació per càpita, cada ciutadà de Bordils produeix 1,1 kg de residus domèstics per dia. Això significa que a final d'any cadascú de nosaltres haurem generat uns 401 quilos de deixalles. Des de la CUP Bordils creiem que tot plegat fa evident que cal plantejar models alternatius a l'actual basat en els contenidors, abocadors i incineradores.

Aquests models alternatius existeixen. Però requereixen d'un consens entre la població que només es pot aconseguir després d'un debat profund de les necessitats, característiques i possibilitats per implantar un model alternatiu a Bordils. Això no es fa d'un dia per l'altre. I cal també que l'Ajuntament de Bordils hi estigui compromès, encoratjant la població cap a un sistema de recollida de residus alternatiu.

És cert que aquest canvi de model ens implica a totes una mica més, demana un canvi d'hàbits. Sí, hi hem de col·laborar una mica més, ¿però realment pensem que 4.066.063 tones de residus al Principat de Catalunya es poden fer desaparèixer sense la implicació de la ciutadania?

I és que quina alternativa tenim? O bé canviem de model o bé assumim allò inassumible: les incineradores i els abocadors escampats arreu del territori, amb un passiu ambiental incalculable, i sobretot incompensable.

DES DE FORA...

LA REFORMA LOCAL DEL PP: ESCAC I MAT A L'ADMINISTRACIÓ PÚBLICA LOCAL

L'actual govern de l'Estat espanyol va fer feina contra els nostres drets a cop de reforma. Ara, amb grans dosis de populisme, demagogia i arguments esbiaixats, ataca al cor dels drets democràtics amb la reforma local. Amb aquesta reforma local, l'Estat espanyol obre les portes dels ajuntaments, com mai ho havia fet fins ara, als mercats i els ofereix al negoci públic. Alguns ja s'estan fregant les mans...

L'avantprojecte de llei encara només és una proposta presentada en consell de ministres, però la filosofia de base ja la coneixem: quedar bé davant de la UE, aprimar al màxim l'administració local, exercir un control centralista dels serveis, externalitzar aquests serveis tant com sigui possible i controlar la despesa de forma molt estricta. De les mesures que es volen imposar, els mitjans de comunicació n'han

destacat la limitació dels sous i de càrrecs de confiança, però poc detall han donat d'aquelles altres mesures que signifiquen la mort dels serveis públics de proximitat, la mort dels ajuntaments, de la seva autonomia i de tota la seva bona feina. Podríem concretar-ho en tres eixos:

1. Moltes competències seran manllevades als ajuntaments i atorgades a les autonomies, evi-

dentment per tal que així sigui més fàcil oferir-les a alguna empresa, deixant els municipis a la deriva amb uns serveis de molt dubtosa qualitat. ¿O algú es creu que una mateixa recepta mercantilitzada servirà per a tots els municipis igual?

2. S'impulsaran les Diputacions, ignorant els serveis mancomunats que ja s'ofereixen des dels Consells Comarcals i els instal·la en una figura provincial (imposada per l'Estat espanyol) que no ens és pròpia, així com sí que ho són les comarques. Fins i tot, cava la tomba dels municipis més petits, destruint així segles i segles d'història i identitats. Fomenta la centralitat i el control estatal de les autonomies, un motiu més pel qual els Països Catalans hem de fer el gir necessari cap a la independència. El centralisme provincial tampoc s'allunyarà de la privatització encoberta: tenint els serveis concentrats en aquests òrgans administratius (sota el control estatal) serà molt més fàcil vendre els serveis a les grans empreses.

3. Finalment, la reforma proposa suprimir les empreses públiques. Si els serveis no es podran prestar des dels mateixos ajuntaments, perquè de personal ja no en poden contractar més i ja fan mans i mànigues per a poder donar a l'abast amb tots els serveis ¿Qui oferirà els serveis? Doncs un cop més, via lliure per al capital. Aquest solapament pervers de normatives que ofeguen els ajuntaments obliguen a externalitzar, sense cap altra més alternativa... escac i mat!

LA PRIVATITZACIÓ DELS SERVEIS PÚBLICS

Des de la CUP defensem la promoció i l'impuls de la gestió pública dels serveis comuns, i aquests serveis bàsics cal mantenir-los en mans públiques per tal d'assegurar-ne la

responsabilitat, la transparència, la qualitat, i garantir que es gestionaran sobre criteris d'igualtat, universalitat en l'accés i vocació de servei a la ciutadania, i que no seran criteris merament mercantilistes o economicistes. Per aquest motiu denunciem les privatitzacions dels serveis públics, i defensem la municipalització o que esdevinguin públics.

Tanmateix, l'ofensiva privatitzadora és generalitzada i molt punyent, els mercats s'apoderen dels serveis bàsics perquè hi veuen una opció de negoci, i els governs els ho posen molt fàcil, massa. Sense voluntat de generalitzar, no és cap secret que moltes d'aquestes grans empreses tenen nul·la sensibilitat ambiental, laboral i social. I que moltes d'aquestes empreses sovint engreixades durant els anys del boom de la construcció, i també sovint amb seu central a Madrid, han estat diversificant la seva activitat cap a altres sectors amb possibilitats de mercat. Un d'aquests sectors és, per exemple, la recollida d'escombraries, que s'ha convertit en un negoci on es mouen grans quantitats de diners, un caldo de cultiu idoni per a pràctiques impròpies al límit o més enllà de la legalitat que freqüentment i malauradament disposen de la connivència de polítics amb pocs escrúpols. Aquestes empreses opten sistemàticament a totes les licitacions en què tenen ocasió de participar, en ocasions impugnen les adjudicacions per fer-se amb noves concessions, o incompleixen les clàusules estipulades, i obtenen sucosos beneficis que mai no reverteixen en les administracions locals; però disposen de prou recursos per actuar amb relativa impunitat, i qui acaba perjudicat en darrer terme sempre és l'usuari final, la ciutadania.

LA SOLUCIÓ: MOBILITZACIÓ, NOVA LLEI ELECTORAL I INDEPENDÈNCIA

S'està desmantellant el sector públic, i és clar que, si no ens mobilitzem, si no sortim al carrer a defensar el que és de totes i tots, viurem en una realitat privatitzada on només hi podran accedir els qui tenen més recursos. Des de la CUP apostem fermament per una societat més justa, i això significa anteposar l'interès públic per davant de l'individual, fet que es tradueix, en aquests moments, per la necessitat d'aturar aquest desmantellament de totes les conquestes socials assolides en l'anomenat estat del benestar i revertir-ne la tendència privatitzadora que han dut a terme els successius governs i per aturar, en el cas municipal, la defunció dels nostres pobles i ciutats.

Però de poc servirà que davant la proposta de reforma de l'administració local, d'aquest nou intent de recentralitzar el poder polític, de despolititzar els ajuntaments, de buidar d'atribucions els municipis més petits i de reforçar l'estructura provincial, si ens limitem a lamentar-nos i protestar des de l'immobilisme.

Cal respondre amb iniciatives, contraatacant: aprovant d'una vegada una llei electoral que trenqui barreres entre representats i representants, superant divisions autonòmiques tot creant una entitat municipalista d'àmbit dels Països Catalans, traspasant competències i recursos de les Diputacions a la Generalitat i als Consells Comarcals, atrevint-nos a modificar límits municipals anacrònics per adaptar-los a la realitat del segle XXI o participant, des de pobles i ciutats, en el procés que ens ha de portar, molt aviat, a l'exercici efectiu del dret a l'autodeterminació.

A L'ORDRE DEL DIA

El dimecres 3 d'abril, la Plataforma d'Afectats per les Hipoteques (PAH) de les comarques gironines va fer un xerrada al Casal de Bordils, convidada per la CUP Bordils.

Al nostre entendre, era necessari que la PAH fes algun acte al nostre poble, per així poder fer arribar el seu missatge a la població de Bordils, especialment aquelles famílies en risc de ser desnonades.

És un fet que, darrerament, la PAH ha estat tenint molt ressò mediàtic per molts aspectes: per la ILP presentada amb l'aval d'un milió i mig de firmes a tot l'estat espanyol; per la recent ocupació d'un bloc de pisos a Salt per a famílies desnonades; pels drames humans causats pels desnonaments; i també, per exemple, per la surrealista cam-

panya de criminalització engegada pel metafalangisme (PP, ABC, La Razón, etc) contra la PAH.

Des de la PAH es va remarcar que més que aturar desnonaments (que també), l'objectiu era conscienciar i mobilitzar per canviar la llei hipotecària de l'estat espanyol, un cas singular en el context europeu.

Però més enllà del soroll mediàtic, per nosaltres era important que la PAH fes arribar el seu missatge sense intermediaris ni filtres. Així,

en la xerrada conduïda per la Laura (un veïna de Corçà, membre de la Plataforma) es van abordar qüestions com: què és la PAH? Quines persones la formen i com s'organitzen? Què pretèn i com ho vol dur a terme?

La xerrada (on van participar unes 25 persones) va ser amena, pedagògica i emotiva. Des de la PAH es va remarcar que més que aturar desnonaments (que també), l'objectiu era conscienciar i mobilitzar per canviar la llei hipotecària de l'estat espanyol, un cas singular en el context europeu. Des de la PAH van voler animar a la gent a implicar-se en la seva lluita, perquè no deixa de ser una lluita perquè ningú més hagi de passar per aquest mal tràngol.

CUP: ACABEN CINC MESOS D'UN ESTAT D'URGÈNCIA PERMANENT

Una reflexió sobre l'Assemblea Nacional Extraordinària de la CUP Article de Joan Teran, membre del Secretariat Nacional de la CUP.

Amb l'objectiu d'adequar l'organització als múltiples canvis que ha viscut en els darrers mesos, el passat diumenge 17 de març la CUP va celebrar a Olot una Assemblea Nacional Extraordinària amb més de 500 militants amb dret de vot (d'un total de 700 persones assistents). El context d'aquesta Assemblea Nacional venia marcat per la urgència dels debats.

És que la CUP viu en un estat d'urgència permanent des de que Artur Mas va anunciar, el mes de setembre de l'any passat, la convocatòria d'unes eleccions anticipades al Parlament de la Generalitat de Catalunya. D'aquella convocatòria d'eleccions en va resultar una acceleració del temps polític que va conduir a una successió molt intensa d'esdeveniments que han transformat l'organització i la seva relació amb l'esquerra independentista i l'esquerra anticapitalista, els moviments populars i en general amb la societat catalana.

Només han passat cinc mesos des de la convocatòria d'eleccions. Cinc mesos molt intensos en una època extraordinària des dels punts

de vista polític, econòmic i social amb una crisi que ho tensiona tot i que fa patir moltíssimes persones, però que, gràcies a la força de la gent, ens deixa albirar alternatives de canvi de fons a diferents nivells. Cinc mesos en què la CUP ha desplegat una intensa activitat a diferents nivells, ha elaborat i decidit posicionaments de gran importància, i ha hagut de debatre i resoldre la concreció organitzativa de tots els aprenentatges d'aquests cinc mesos. Una tasca complexa, en què tants altres projectes transformadors han fracassat abans. És en aquest context en què la CUP s'està construint. I és també en aquest context, amb les tensions i contradiccions pròpies de la construcció d'una organització assembleària que es va fent a sí mateixa, i amb un ritme polític en constant acceleració, que la CUP va celebrar ahir la seva Assemblea Nacional.

En síntesi, l'Assemblea Nacional d'Olot ha ratificat l'ordenació i la concreció dels diferents espais de participació que la CUP ha anat generant durant tot aquest procés, com les assemblees obertes i el

grup de treball parlamentari, i n'ha creat alguns de nous, com les Trobades de la Unitat Popular.

La CUP encara la primavera amb un nou Secretariat Nacional de 13 membres, compostat per 7 homes i 6 dones, i amb molts reptes al seu davant. Potser els principals consisteixen en articular des de la CUP una veu forta i cohesionada en la lluita per la plena sobirania política i econòmica dels Països Catalans; i ser capaces d'obrir el projecte de la unitat popular, compartint-lo i oferint-lo amb generositat a tots aquells sectors polítics i socials que, cadascú des de la seva tradició política i organitzativa, vulguin seguir-lo construint amb la CUP.

La CUP pot donar per tancada una etapa d'urgència permanent i ha de donar pas a una implementació ordenada i serena d'un model de participació, debat i deliberació política oberta que només pot aportar-li una major força i cohesió. Arreu dels Països Catalans, de baix cap a dalt: seguim i seguirem construint la unitat popular.

RECORDA QUE...

Complint una part del nostre programa en el qual ens comprometíem a facilitar a la població de Bordils l'accés a la informació referent a l'Ajuntament i la nostra **actuació a nivell institucional**:

- Pots consultar l'ordre del dia dels plens (primer dijous de mes) un o dos dies abans a www.bordils.cup.cat
- Pots consultar un resum dels plens a www.bordils.cup.cat una setmana després aproximadament

Volent ser la teva veu a l'Ajuntament:

- Pots fer-nos consultes, queixes, suggeriments, crítiques i aportacions al correu bordils@cup.cat

Amb la teva implicació Bordils hi guanya:

- Pots participar en alguna de les comissions de treball de la CUP (escola bressol, memòria històrica, medi ambient, participació ciutadana) sense més compromís que el de treballar pel poble en una comissió concreta
- Pots participar a les brigades ciutadanes que organitzem de tant en tant per col·laborar amb la millora de l'espai públic i la conservació del patrimoni del poble

I també:

- Si ho desitges, pots rebre informació periòdica de la CUP Bordils al teu mail (ordre del dia dels plens, resum dels plens, actes diversos, notícies...)
- Et pots comprometre amb el nostre projecte venint a les assemblees quinzenals (dijous a les 21h)

EL PROPER ENFORCALL, D'AQUÍ A 6 MESOS

Fins ara, des de la CUP Bordils hem editat l'Enforcall cada quatre mesos, aproximadament. En cada número n'hem fet uns 600 exemplars que repartim casa per casa. Això, evidentment, té un cost econòmic important que fins ara hem finançat els diners derivats del fet de tenir dos regidors a l'Ajuntament. Des del principi, des de la CUP Bordils vam decidir que els regidors renunciessin a aquests diners, i que aquests fóssin revertits en el poble, en aquest cas mitjançant un butlletí informatiu: l'Enforcall.

Malauradament, la nostra situació econòmica actual només ens permet editar l'Enforcall cada sis mesos.

